

[Justitsministeren.]

i Filmsraadet er truffet den Afgørelse, at man ikke fremtidig vil tage Stilling til Sager om Skattefritagelse, medmindre det Filmselskab, der ansøger om Fritagelse, kommer med Filmen til Forevisning i saa god Tid, at der er tilstrækkelig Tid til at tilkalde samtlige Medlemmer. Dermed har altsaa denne Sag foranlediget, at en Bedømmelse fremtidig ikke vil finde Sted saa hurtigt og med saa lille et Antal af Medlemmer. Det haaber jeg, at det ærede Medlem er tilfreds med.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om Forretningsordenen for Filmsraadet og om Muligheden for at foretage Ændringer i denne skal jeg sige, at dette Spørgsmaal skal jeg tage op til velvillig Overvejelse.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg lagde med Tilfredshed Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen gik uden om de to Hovedargumenter, jeg fremsatte i mit sidste Indlæg, nemlig for det første, at der var en Sammenhæng mellem denne Beskatning og Eengangsskatten og ogsaa den øvrige Beskatning — det erklærede det ærede Medlem, han ikke vilde tale om —, og for det andet, at det ikke var alle Film, der var kulturelt værdifulde. De to Ting gik det ærede Medlem uden om, og det bekræfter min Opfattelse, at han ikke føler sig saa stærk i sin Argumentation, som han kunde ønske.

Naar det ærede Medlem dernæst fortæller, at det er meget let for mig at stille ½ Mill. Kr. til Raadighed, naar jeg samtidig faar omtrent 10 Mill. Kr. i forhøjede Afgifter, maa jeg desværre dertil sige, at disse 10 Mill. Kr. skulde jo bruges til Dækning af Udgifter, som den høje Rigsdag for længst har vedtaget, og det er ikke saa forfærdelig let at give dem ud, naar de er givet ud i Forvejen. Jeg maa i det hele taget sige, at det er ikke nogen særlig let Opgave at skaffe alle de Penge, som den høje Rigsdag gerne vil disponere over, men jeg indrømmer, at det er noget lettere, end det formentlig vilde være, hvis det ærede Medlems Parti havde Flertallet herinde.

Maa jeg saa til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sige, at det er ikke rigtigt, at Regeringen har givet fri Bane for Luksusvarer fra Sterlingomraadet; den frie Bevillingsudstedelse er ikke tilladt af den nuværende Regering, men af den foregaaende Regering, hvoraf ikke jeg, men det ærede Medlem var Medlem.

Johs. Christiansen: Jeg skal gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det lod paa Stemmeføringen og det hele til, at det ærede Medlem var meget vred, specielt paa mig, og han gik haardt i Rette med de Udtalelser, jeg havde fremsat. Hvad angaar dette med Vreden, skal jeg overlade til det ærede Medlem selv at gøre, i hvilket Omfang han ønsker at lægge den for Dagen. Det gør ikke noget Indtryk paa mig.

Med Hensyn til Filmen „Det gælder din Frihed“ vilde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen paastaa, at en Række Biografteatre havde nægtet at forevise denne Film. Det er mig ubekendt, og det vil jeg for saa vidt heller ikke blande mig i. Det ærede Medlem spurgte anklagende, om jeg fandt, at en saadan Optræden var i Overensstemmelse med Demokrati og Frihed. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem har tænkt sig med dette Spørgsmaal, men jeg kunde jo stille et Modspørgsmaal, som maaske kan klare Begreberne, og det gaar da ud paa, om det ærede Medlem ved Demokrati og Frihed forstaar, at Filmen skulde have været tvangsindlagt i samtlige Biografteatre her i Landet. Jeg havde den Opfattelse, at Biografteaterdrift er et Erhverv som andre, hvor Indehaverne disponerer, men nu hører jeg altsaa, at naar man ikke vil tage en ganske bestemt Ting op i sit Teater, saa er man ikke Demokrat, saa er man ikke Frihedsmand. Det er en helt ny Lære, der forkyndes her i Landet.

Det ærede Medlem gik ogsaa i Rette med mig paa Spørgsmaalet om de direkte og de indirekte Skatter og sagde til mig, at hvis jeg var gaaet til Valg paa Kravet om færre indirekte Skatter, vilde min Optræden i Dag være i Strid med, hvad jeg havde lovet mine Vælgere. Jeg skal kort og godt sige det ærede Medlem, hvis det interesserer ham, hvad jeg i den Forbindelse, vi diskuterer her i Dag, gik til Valg paa. Jeg gik kort og godt til Valg paa dette, at jeg ønskede, der skulde være Orden i Statens Finanser og Orden i de offentlige Finanser her i Landet. Og jeg forestillede mine Vælgere, at hvis man kræver Udgifter, maa man ogsaa være parat til at anvise, hvordan disse Udgifter skal dækkes.

Den Debat, som det ærede Medlem henviste til, og som skulde være foregaaet engang i 30erne før den sidste Verdenkrig, kan muligvis være interessant, men det vilde være langt mere interessant, hvis Kommunerne i Dag vilde anvise, hvor Pengene skulde komme fra til den Række af Udgiftslove, som det ærede Medlem dels har stemt